

Església Arxidiocesana
de Barcelona

-Dossier de premsa-

Exposició ***El que no es dona es perd***

El Museu Diocesà de Barcelona inaugura l'exposició de fotografies de la missionera barcelonina Isa Solá (1965-2016) *El que no es dona es perd*. Solá tenia cinquanta-un anys quan va ser assassinada en el centre de Port-au-Prince, capital d'Haití. Era el 2 de setembre de fa cinc anys. En portava vuit al país, un dels més pobres del planeta, treballant en l'àmbit educatiu i sanitari.

El 2010 havia sobreviscut al terratrèmol de set graus en l'escala de Richter que va destrossar la zona i va deixar el país més desemparat del que ja estava. Aquell esdeveniment va marcar per sempre la seva trajectòria. En aquells dies de caos i misèria extrema va escriure: "Haití és la meva casa, la meva família, la meva feina, el meu patiment i la meva alegria, i el meu lloc de trobada amb Déu".

Solá era religiosa de la congregació de Jesús-María, on havia estudiat durant la seva infantesa i adolescència. L'únic objecte de cert valor que va atresorar en vida va ser una càmera fotogràfica. La mostra recull **35 imatges** agrupades en tres apartats: paisatge, retrats i escenes. Les fotografies transmeten la seva mirada nítida i apassionada cap a Haití i la seva gent. Malgrat viure envoltada d'extrema pobresa, Isa Solá va posar el focus en ressaltar la bellesa.

L'exposició està comissariada per la periodista Mey Zamora, autora del retrat biogràfic d'Isa Solá *Lo que no se da se pierde* (Ed. Plataforma), i per Javier Solá, un dels germans de la missionera. El Museu Diocesà, l'empresa Witte i Solá (WyS) i la Congregació de Jesús-Maria han fet possible la mostra. L'exposició pretén recordar Isa Solá en el cinquè aniversari de la seva mort i contribuir a la vigència del seu llegat.

Les fotografies exposades –sobre suport d'alumini- tenen mides que van des de 70x53 fins a 20x20. Estan distribuïdes a quatre plafons i emmarcades per diferents frases que Isa Solá va deixar escrites sobre la seva visió de la fotografia –“Quan enquadro alguna cosa, se m'exigeix estimar-la i això em fa bé”-.

Isa Solá tenia molta sensibilitat artística. A més de la seva afició per la fotografia, componia, tocava la guitarra i cantava. En l'exposició es pot **veure la seva càmera fotogràfica i una de les seves guitarres**. Un petit muntatge audiovisual permet **escoltar la seva bonica veu i el seu testimoni després del terratrèmol**. El visitant podrà llegir també l'emocionant **testament vital**, que es va trobar al seu ordinador després del seu assassinat.

La sala dedica un espai al Taller de pròtesi Sant Josep, que la missionera va posar en marxa a Port-au-Prince després del terratrèmol. El taller va ajudar moltes persones a reparar les amputacions sofertes i a recuperar certa normalitat en les seves vides. L'activitat del centre continua i en l'actualitat adapta les seves activitats a les noves necessitats de la població, com les sorgides en la pandèmia.

El visitant podrà contribuir amb donatius a mantenir viu “Projecte Haití”, que gestiona el taller de pròtesi, a través de la Fundación Juntos Mejor. A la llibreria del museu també es podran adquirir amb finalitats benèfiques reproduccions de les fotografies mida postal.

El que no es dona es perd estarà oberta des del 2 de setembre fins al 8 de novembre. L'horari, de dimecres a dilluns de 10 a 20h. El Museu Diocesà ha preparat activitats paral·leles per als grups escolars que visitin l'exhibició. Està previst fer un acte públic a finals de setembre en què diferents ponents s'endinsaran a la figura i en la feina de la missionera barcelonina.